

פרויקט מכתבים מזהנת"ך:

מתוך: "מכתבים מן התנ"ך", פרויקט של גלי צה"ל, שבו "פנו" דמויות היסטוריות לקבל עצה מאנשי מקצוע, הוגי דעות ומפורסמים בני ימנו.

חלופת מכתבים בין דוד לבין עו"ד יהורם שפטל: **דוד המלך התיק האבוד**.
בפרשת דוד ובת-שבע קיימים כל המרכיבים לטלנובלה משובחת: ניאוף, רצח, בגידה, הריון בלתי מתוכנן והולדת ממזר, כל זאת בבית המלוכה. כדי לצאת מהתסבוכת פונה דוד המלך לעו"ד יורם שפטל שמנסה לייצץ, וכרגיל, אינו מאכזב.

עו"ד יורם שפטל שלום רב!

אקדים ואומר כי פנייתי אליך היא בבחינת מוצא אחרון, כמעט ברור לי לחלוטין שאיש אינו יכול לחלצני בשלום ממצב הביש אליו נקלעתי.

העניין התחיל כאשר צפיתי באשה יפה מג ארמוני, בת שבע שמה, רוחצת על גג ביתה. שלחתי לקחתה וביליתי אתה את הלילה. העניינים החלו להסתבך כשקיבלתי ממנה את הידיעה כי היא הרה, נלחצתי מאוד וקראתי להשיב את בעלה משדה הקרב הביתה אל רעייתו, כך, באופן טבעי, יחשוב כי הילד הוא שלו. הבעיה הסתבכה כאשר הוא סירב ולכן נאלצתי לשלחו אל מותו במלחמה. אחרי שנהרג, לקחתי את בת שבע, אשתו לשעבר, לאשה.

אבל...

אם נשפוט את העניינים בצורה רציונאלית, מה בסך הכל קרה? הרי כלל לא ידעתי כי מדובר באשת איש, וודאי שלא כפיתי עצמי על בת שבע. גם במות בעלה לא הייתה לי יד שכן כחייל הוא עלול להיות מוצב גם במקומות שאינם בטוחים, זה סיכון שלוקח כל חייל מקצועי.

ידוע לי כי טענות אלו לא יעמדו במבחן דעת הקהל בממלכה, לכן החלטתי להיענות לאתגר, להסיר את חסינותי כשליט אבסולוטי ולטהר את שמי במשפט פלילי. כמו כן הייתי מעוניין כי תייצגני בעניין זה.

כיצד אתה מעריך את סיכויי לטהר את שמי ולהוכיח חפות מלאה ומהו שכר טרחתך בעניין זה?

ממתין לתשובתך המהירה,

דוד בן ישי
מלך יהודה
ארמון המלוכה,
ירושלים.

תשובתו (האמיתית) של עו"ד יורם שפטל:

לכבוד
הוד מעלתו
דוד מלך ישראל

כבודו ,

הנדון: פנייתך לייעוץ וייצוג משפטי בפרשת בת-שבע אלמנת אוריה החתי ז"ל

ראשית, ברצוני להודות לאלופי ומלכי הן על המחמאה והן על האמון הרב שהביע בפנייתו אלי בעניין שבנדון. שנית, ברצוני להתנצל על כי תשובתי התמהמהה זמן כה רב, אולם אודה ולא אבוש שהסיבה לכך הייתה הקושי הגדול להעלות בדעתי קו הגנה בר סיכוי כלשהו, לאור העובדות החמורות-שאינן ניתנות להכחשה - בכל הנוגע למעלליו של הוד רוממתו בפרשת בת שבע אלמנתו של גיבור החיל אוריה החתי ז"ל. לאחר שהפכתי וחזרתי והפכתי בעובדות-המזעזעות יש לומר-בפרשת בת שבע, עלה במוחי בכל זאת קו הגנה אפשרי, אם כי יש לומר דחוק משהו, שיש בו סיכוי לא מבוטל להביא לזיכויך, מן החמורה שבעבירות עליהן תעמוד לדין, קרי, עבירת הרצח, שעונשה הבלעדי הנו מוות. עלי להקדים ולהבהיר כי דברי הוד רוממתו בפנייתו אלי לפיהם, לא היה לו יד במותו של אוריה החתי כי מותו במלחמה הוא בבחינת: "סיכון שלוקח חייל מקצועי" עדיף היה שלא נכתבו משנכתבו. הנני להזכיר כי בהוראתך ליואב שר הצבא כתבת מפורשות: "הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחוריו". כאן לא מדובר איפוא ב"סיכון שלוקח חייל מקצועי", אלא בהפקרה זדונית של לוחם-גיבור חיל, בכדי להביא למותו. הוא הדין באשר לדברי ההבל שהוד רוממתו מעלה, שלא ידע כביכול שבת-שבע היא אשת איש, זאת כאשר כל ירושלים יודעת שבת-שבע היא אשתו של עבדו המסור של כבודו, אוריה. האם מישהו יאמין לכך שרק הוד מעלתו לא ידע זאת!?

הישועה לאדוני יכולה לבוא איפוא, אם בכלל, רק בזאת הדרך. על הוד מלכותו להודות בעובדות כהווייתן, קרי, המשכב עם בת שבע, הריונה לך, הזעקת בעלה אוריה משדה הקרב לירושלים, סירובו לבלות את הלילה עם בת שבע וההוראה ליואב לגרום למותו של אוריה המסכן במלחמה. אל מול עובדות חמורות אלה על כבודו לטעון כי אמנם עבר על הדיבר: "לא תחמוד את אשת רעך". ואולם, משנודע להוד מעלתו שבת-שבע הרתה, בראש מעייניו היה כי הילוד לא יוכרז כממזר, על ההשלכות האיומות שיהיו לכך לא רק כלפי הילוד, אלא גם כלפי בניו ובני בניו עדי עד. לפיכך, הזעקת את אוריה החיתי משדה הקרב לירושלים על מנת שיבלה לילה עם בת שבע אשתו וכך תתקיים החזקה של: "רוב בעילות אחרי הבעל" ואז הבן הילוד לא יחשב כממזר, אף כי כל ילד בירושלים יודע שגם כבודו נהנה מחסדיה של בת שבע היפהפיה. רק משסירב אוריה, בנימוק שלא יאכל ישתה וישכב עם אשתו כשחבריו בשדה הקרב-נימוק אצילי יש לומר-ומתוך דאגה כנה ואמיתית שהבן הילוד לא יוכרז כממזר, הוחלט על הריגתו של אוריה. הנה כי כן, לא על מנת להתחנן עם בת-שבע, נצטווה יואב ע"י הוד מלכותו, להרוג את אוריה, אלא בכדי למנוע הולדת ממזר מזרע המלוכה. אולם בכך לא סגי, כמו שכולנו יודעים בסופו של יום, הילוד נפטר שבעה ימים לאחר שנולד, בת שבע הרתה להוד מעלתו שוב ומהריון זה נולד שלמה. האחרון איננו כמובן בנו הבכור של כבודו, ולכן אינו זכאי לרשת את כס מלכותו. על הוד מעלתו להבטיח איפוא לבת-שבע קבל עם ועולם כי שלמה, אף כי אינו בנך הבכור, הוא זה שיירש את כס מלכות ישראל.

במעשה אצילי זה יהיה גם כן כדי להקהות את חומרת מעשיך בעבירה של: "לא תחמוד". אחרון אחרון, צודק לכאורה הוד מעלתו בכך שהוא מציין שמצבו המשפטי הנו קשה במיוחד, גם לאור הודאתו בחטאו בפני נתן הנביא, אלא שאדוני יעמוד כידוע לדין, עפ"י דין תורה. בעוד אשר עפ"י דיני העכו"ם, הודאה של חשוד באשמתו היא בבחינת הטובה שבראיות, שהרי הודאה נחשבת עפ"י דיני העכו"ם כ"מלכת הראיות", הרי שעפ"י תורתנו הקדושה: "אין אדם משים עצמו רשע". הנה כי כן, לאור כל האמור לעיל, "מיט א'ביסאלע מזל", אתה עוד עשוי לצאת זכאי, מן האישום החמור של רצח. לבסוף, באשר לעונש הצפוי לאדוני במידה ובכל זאת יורשע, יפים לעניין זה דברי הנביא נתן עצמו: "גם אדוני העביר חטאתך, לא תמות". אם כך גזר דינו של מלך מלכי המלכים כלפיך, קל וחומר ששום שופט בישראל לא יוכל להשית עליך עונש חמור יותר מאשר עונש מותנה לפיו, אם תוסיף ותחטא, ילקח ממך כס המלכות ושלמה ו/או מי מבניו האחרים של הוד מעלתו, לא יירש את כס מלכות ישראל.

ובאשר לחשוב מכל, קרי, שכר הטרחה, חצי מאוצרות המלכות, יספקו את תאוות הבצע של הח"מ ...

בכבוד רב,

יורם שפטל, עו"ד

חלופת מכתבים בין אחאב מלך ישראל לבין רני רהב: רני, איך מתמודדים אם התקשורת הישראלית?

המלך אחאב מתוסכל. עשה שלום עם ממלכת יהודה ואפילו הכניס לאויב הארמי, אבל מה, נצרב בזיכרון ההיסטורי כדמות שלילית. בצר לו, הוא פונה ליועץ התקשורת, רני רהב, שמרים את הכפפה, מציע להרחיק את איזבל מהתקשורת ומדגיש: "מה שחשוב הוא העיתוי, עיתוי, עיתוי"

א.נ. שלום

שמי אחאב בן עמרי ואני מלך ישראל.

אני פונה אליך בגלל בעיה לוחצת במיוחד.

ראה רני, כל אדם רוצה להשאיר אחריו משהו לאחר מותו, במיוחד כשמדובר במלך ואמנם השארתי לארכיאולוגים חומר רב לעסוק בו בבירתי שומרון. אבל, כבר בתקופתי חשוב היה הנכתב אודותיך הרבה יותר מאשר מעשיך בפועל.

בעייתי היא בעיקר עם הזרם של אליהו ובני הנביאים. אין זה סוד כי בהשפעתם עשו סופרי מלכים ודברי הימים כל שבידם על מנת להשחיר את פני בכל מקום בו רק יכלו לעשות זאת. דבר לא היה טוב עבורם. האם שמעת אי פעם על מלך המחזיק כזו אפוזיציה קולנית? רק בישראל.

לא סוד הדבר, כי בעייתי החריפה בגלל המקרה העגום הידוע גם כ"פרשת נבות היזרעאלי", כאן המקום להבהיר, כי אמנם היה נבות בסך הכל בחור חביב, רק מה, לא הבין דבר בנדל"ן. ודאי שאין זו סיבה לחסל אותו, אך כאן נכנס לתמונה הצד של אשתי, איזבל, שמאוד לחץ בעניין.

אגב, האם סבור מישהו כי באמת רציתי להינשא לה? ההורים שלנו החליטו שכך תשרור ברית שלום בין הממלכות ובה נגמר הסיפור, אף אחד לא ממש שאל אותי. אז היא רצתה לסגוד מדי פעם לאשרה ולגייס כמה כוהני בעל שיעזרו לה קצת לזבוח בבמות. אז מה? אצלכם ביום העצמאות לא זובחים? אין במות? זו סיבה להכפיש? זו התדמית שניסו להדביק לי ולצערי די הצליחו. מה זוכר ממני כל תלמיד בית ספר יסודי? שעשיתי הכל כדי להכעיס את ה', שבגללי היתה בצורת והכל בגלל התימהונים האלו, אליהו וחבורתו.

הרי עשיתי המון דברים חיוביים. קשרתי ברית עם האימפריה הכלכלית של צור והשכנתי שלום עם ממלכת יהודה של המלך יהושפט, אף השאתי לבנו את אחותי, עתליה. הרחבתי את גבולות הממלכה והכנסתי לאויב הארמי כמו שצריך, הייתי הגורם החזק ביותר בקואליציה שהביסה את האימפריה האשורית בקרב קרקר. מה כתוב על זה בתנ"ך? כלום, גורנישט!

ראה רני, ודאי שאני מתוסכל, איך לא אהיה? כל אחד ממלכי ישראל זכה לתהילה ואני? מעולם לא שמעתי אפילו על אדם אחד מלבדי הנושא את השם אחאב (מלבד ההוא מהספר "מובי דיק"). נצרבתי בזיכרון ההיסטורי כדמות שלילית ואני פונה אליך על מנת לקבל כל עצה כדי לשנות מצב זה.

מצפה לתשובתך,

אחאב בן עמרי, מלך ישראל
ארמון המלך
עיר הבירה שומרון
ממלכת ישראל.

תשובתו (האמיתית) של רני רהב:

אל: כבוד המלך

אחאב בן עומרי

מלך ישראל

מאת: רן רהב

כבוד מלך ישראל,

דבריך אלי מרגשים בכנותם ובכאבך לאור ניסיוןך המר עם התקשורת הישראלית. לשמחתי, זוהי הדוגמה הקלאסית לצורך ביעוץ תקשורתי, שאמנם יתחיל מעתות של משבר בממלכתך, אך ימשיך ויצמח מהמורשת המפוארת של משפחתך ומפועלך המרשים, כמו גם מענייני דיומא המתרחשים חדשות לבקרים בארמונך ומחוצה לו, שלא יסולאו בפז. לצערי, פועלך ההיסטורי ככובש אינם ידועים בציבור, כמו גם מבצע הבנייה בשומרון וארמון הקיץ ביזרעאל, שלא זכו לפרסום, ואני מקווה כי עם הייעוץ, ההכוונה והתקשור, בזמן ובמקום המתאימים, אוכל לסייע בידך לעלות על דרך המלך. כי זוהי דרכך היחידה.

עוד בראשית דבריי, חשוב לי ליידיע אותך בכך שחבל ארץ שומרון בזכותך זכה לגדולה וכיום הוא חלק בלתי נפרד ממדינת ישראל, שקמה אחרי אלפיים שנות גלות. זאת ועוד, התגלו שרידים מהיכל שבנית ביזרעאל – בית הקיט של המלכים וכן מהיכלות מפוארים בשומרון ועל כך מוריד אני את הכתר הדמיוני שלי בפניך.

קצרה היריעה מלהכיל את כל ניצחונותיך והישגיך. לאור כל זאת, ובנוסף לחשיפת פרטים אלה בראש חוצות, ברור לי מעל לכל הספק כי הנך זקוק נואשות לפרשן צבאי, אשר יהיה צמוד אליך בשדה הקרב וידווח ON LINE על הישגיך. כפי שצינת, חשוב הנכתב אודותיך, מאשר מעשייך, ואני מוסיף – עיתוי, עיתוי, עיתוי. ואין אמת מוחשית יותר מרגע האמת. לגבי מערכת היחסים שלך עם אליהו הנביא – אל תשכח כי הוא שינס מותניו ורץ לפני מרכבתך לאחר התקרית בהר הכרמל (מל"א, י"ח 46), ולכן, לדעתי, ברגע שתגלה סובלנות והבנה כלפי הנביא – הוא יהיה כפוף אליך. מה גם, שתמיד תוכל להזמין אותו לליל הסדר, שיאכל משהו על הצלחת שלו, לא חבל שעם כאלה מטעמים היא נשאת תמיד נקייה? לגבי תסכולך על כך שאיש לא נושא את השם "אחאב". נושא של שמות בחברה הישראלית הוא סך הכל נושא של "מודה", וככזו היא דינמית, ברת שינוי ובודאי שאינה עומדת ביחס ישר לחשיבות פועלך. האם אי פעם שמעת במסדרונות איכילוב את השם יהושפט או בעשא, מלכים גדולים לכל הדעות, מוענקים לרך הנולד? אני מקווה שלא. ולנושא הרגיש מכל – כרם נבות היזרעאלי. נושא זה אכן מהווה את גרעין הקושי בתדמיתך, אך גם אותו נפצח. ברור לי, כי לא אתה אשם אלא אישתך איזבל, אלא שהתנערותך מאחריות על נישואיך לאיזבל לא זו בלבד שלא תועיל לתדמיתך אלא תסב לה נזק רב ותציג אותך כפחדן, המסתתר תחת סינור השידוך של אמא ואבא, מה שאיננו רוצים שיקרה לאדם בגילך ובמעמדך.

ראוי שתיקח אחריות, ויפה שעה אחת קודם, ולפיכך, עליך בסך הכל להרחיקה מיידיית מהתקשורת על מנת להרגיע את הרוחות, ועד יעבור זעם תוכלו להסתגר בחמימות בארמונכם. תמיד תוכלו לצאת אחר כך לתקשורת מחוזקים ולהפגין זוגיות מופלאה.

לרשותך בכל עת,

רן רהב

יו"ר פעיל

רהב תקשורת ויחסי ציבור

חלופת מכתבים בין האלה אשתר לבין עו"ד אסף אשתר: **אלת האהבה רותחת על אסף אשתר.**
אלת המלחמה והאהבה הכנענית, הנזכרת בתנ"ך כ"שיקוף צידונים", עושה קאמבק ומשלחת את חיצייה
באסף אשתר - שגנב את שמה ללא בושה.

אל אסף אשתר, בן אנוש

רציתי לפתוח ב"שלוש" או בכל ברכה אחרת, אך אני רותחת מזעם.

בימים כתיקונם אני משאירה את הסערות וחרון האף להדד, אל הסערה וקרוב משפחה אהוב, אך הפעם לא יכולתי עוד להבליג. כיצד אתה, אדון אשתר, בן אנוש, בשר ודם, בן-חלוף וצל עובר שכמוך מעז לשאת את שמי לשוא?! וכשאני כותבת שאתה נושא את שמי לשווא איני מתכוונת להידמות לאותו אלוהים יחיד שהמצאתם לכם, אותו חסר גוף ודמות, אלא לעובדה ששם משפחתך מעיד בך לשקר כי הנך משתייך לאותם החולקים לי כבוד ויקר כמו רבים וטובים המהלכים על הארץ שתחתי. אפילו שלמה מלככם הגדול כרע לפני בך!

אך אתה, המתקרא אשתר, רוממות האלילות נישאות בשם משפחתך ופולחן האל האחד במעשיך. כמו כל בני דורך נטשת את דרך הישר וקידשת באיוולתך אל אחד בלבד.

האם ידוע לך כי האמונה באל אחד היא הבסיס לכל הרוע והעוול בעולם? האם ראית קנאות דתית בקרב עובדי אלילים? ודאי שלא. הקנאים הפנאטים אינם נמצאים במחנה עובדי האלילים שכן הם יכולים לקבל מספר רב של השקפות, של עולמות, של אמיתות. אבל אצלכם, המונותיאיסטים, קיימת אך ורק אמת אחת ואל אחד שאינו סובל דבר שאינו הוא עצמו. כמה עלוב.

בנוסף בני אנוש רימה ותולעה שכמוכם, הורדתם מעל סדר היום את האלים המכוננים את הטבע וקידשתם אל ערטילאי ועמום. על כן אתם פוגעים בטבע ללא הרף, שכן אתם סבורים בטיפשותכם שכל העולם נברא עבורכם. הורסים, מזהמים ומשמידים מחד, ומאידיך "נזר הבריאה" תכתירו את עצמכם ללא כל בושה! אלוהי הארץ, השמיים והים כבר מענישים אתכם בשל כסילותכם: צונאמי, גלי חום וקור, טייפונים ורעידות אדמה, אך אתם אינכם מבינים רמזים.

הוי אסף, בן אנוש עפר ואפר שכמוך. עד מתי תפסח על שני הסעיפים: בשמי תתהדר אך תמשיך, קשה עורף, להקדיש את כל אוניך וכישרונך כדי לרצות אל אחד אשר יום אחד לא ישעה עוד לקרבנותיך ומנחותיך ואשר ישליך אותך ללא היסוס לעת זקנה. לאל הפכפך שאין לו גוף ודמות, שמחרונו תחרד ואשר הזכרת שמו בלבד מעבירה בך ובדומיך חלחלה: אלוהי הרייטינג.

מצפה כי תחזיר בתשובה מלאה את בני דורך אל פולחני,

עשתורת אשתר.

תשובתו (האמיתית) של אסף אשתר:

לכבוד עשתורת בת אל, אלה בזכות עצמה.

רצייתי לפתוח ב"אשמח לקבל פרטים על הכוהנות שלך ופולחני המין שלהן", אך אשתדל לענות לך במעט יותר רצינות.

עשתורת יקרה, למרות שאת, למעשה, אלה של הציידונים, וכל קשר ביני לבין צידון מסתכם בכמה גיחות לעיר בתקופת מלחמת של"ג, הריני רואה את חליפת המכתבים בינינו כזכות גדולה וכבוד נדיר שנפלו בחלקי.

על אף שאת סבורה כי איני מאמין בך ובכוחותייך, זוהי גם הזדמנות פז בשבילי להודות לך מקרב לבי על חלקך האפשרי באהבת רעייתי היפה ובהולדת שתי בנותיי המקסימות. (ואם תוכלי לזכות אותי בברכה שזקנתי לא תבייש את נעוריי במסגרת התחומים שאת אמונה עליהם, הרי אהיה אסיר תודה לך כל ימי חיי...) (הנחה)

אלה נכבדות, במכתבך ניכר, מעל הכל, זעמך הרב על כל השקפה אנושית מונותיאיסטית. את טוענת שאין קנאות דתית בקרב עובדי האלילים. אם הצדק עמך, הרי כל מה שסיפרו לי על התעללות היוונים או הרומאים בימי קדם והתנכלותם לבני עמי, שכל חטאם היה באמונתם – כל הסיפורים האלה כנראה מצויים מהאצבע. (הנה מסתבר לי, לחרדתי, שהסיבה העיקרית לחג החנוכה היא לכל היותר הפסטיגל)

אני מוכרח להודות שקשה לי לסלוח על הפשעים המחרידים שנעשו בשם דתות מונותיאיסטיות, כמו הנצרות, למשל... אך ניסיוןך לצייר את כל מחנות עובדי האלילים בצבעי גן עדן של סובלנות, ראש פתוח ורוחב השקפות הנובעים משלל אמיתות, נראה לי מעט יומרני. (איפה הייתה ידיתך היוונית אפרודיטה כשמאמיניה השמידו את בית המקדש שלנו? באיזו אהבה השתעשעה ונסו הרומית כשרבי עקיבא הוצא להורג באכזריות חייתית?)

עוד את טוענת בלהט במכתבך, שכל אסונות הטבע המתרגשים ובאים עלינו, אינם אלא עונשים על חטאי המאמינים באל אחד. טענה דומה שמעתי, למרבה הפלא, מפי כמה וכמה אנשי דת מונותיאיסטים. לטענתם מקור כל הצרות הוא דווקא נטישת האל האחד. סלחי לי, אם כן, שאני מעט מבולבל.

כעשתורת את מציינת את העובדה שאני, אסף, נושא את שמך משפחתי "אשתר" ומאשימה אותי בנשיאתו לשווא. יקירתי, אל נא בזעמך, ואל תראי לי זאת לעוון, אך יהודי אני. אמנם כזה שחוטא מדי פעם באכילת מאכלות "אסורים" בבחינת "גדי בחלב אמו" (מעדן פולחני שנועד להודות לך ולפאך, כמדומני) אך עדיין יהודי אני. כזה שמאמין, בדרכו החילונית, בקיומו של בורא עולם.

אך אמונותי, יקירתי, אינן מסתפקות בכך. כשחקן אני מאמין, אודה ולא אבוש, גם ב"אלוהי הרייטינג". הרי ידוע שעם השחקנים נחלק לשני מחנות עיקריים: מחד גיסא אלה האומרים "אנחנו רוצים להיות מפורסמים" ומאידך גיסא אלה שמשקרים... לכן הרייטינג (שאת תואר ה"אלוהות" אני גוזר אך ורק ממכתבך) הינו חשוב עד מאוד.

פנייתך המפתיעה דווקא אליי, כנציג המאמינים באל אחד, מחמיא לי מאד, (גם אם עליי לזקוף זכות זו לשם משפחתי אותו קיבלתי מאבותיי), אך אינני מבין מדוע את מתעקשת לייחס לשאיפה הזו לאחוזי צפייה גבוהים תכונות של מונותיאזם.

לעניות דעתי, מאז ומתמיד גילו עובדי אלילים נטייה להעדיף אל מסוים בהתאם לעיסוקם או מצבם: יורדי הים – סביר שיקפידו לרצות את אלי הים שיבטיחו נתיבם במים, היוצאים למלחמה – יתרפסו בפני אל המלחמה שיעניק להם ניצחון, אוהבי השתייה – יהללו את אלוהי היין והעוסקים בטלוויזיה – יסגדו לאלוהי הרייטינג... האם זהו מונותיאזם?!

צר לי להוסיף ולומר, עשתורת יקרה, שהנוסח המתלהם, הנרגן והפוגע של מכתבך (לא אומר "מתנשא"... אחרי הכל את אלה ומטבער/תפקידך להתנשא מעל בני אנוש)... ובכן, מכתבך מעלה בי תמיהה מהוססת שמא... אולי... הוא בא מתוך חולשה... אולי מתוך תחושת מצוקה שלך...

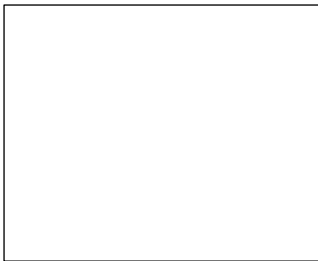
את חייבת להודות – את כבר לא פופולארית כמו פעם... את נדחקת, סלחי לי, להיסטוריה... אמנם שמך ושםם של רוב הקולגות שלך עדיין טובע עמוק בתודעתנו ובתרבותנו כמיתוס מפואר ונצחי, אך בואי נודה על האמת... מכתבך אליי, עם בקשתך המפורשת שאעזור לך להחזיר את בני דורי לפולחןך... יכול להיות שהוא נכתב מטעמך בניסיון נואש לשוב ולהעלות לעצמך את ה... רייטינג?

מצטער, בזה לא אוכל לעזור. אני בקושי מצליח להתמודד עם שרידי הרייטינג של עצמי... מקווה שלמרות הכל נשאר ידידים... גם אם זה לא מובע במכתבי, אני מעריך שלך...

בברכת יופי, פריון, אהבה ואון

אסף אשתר

חלופת מכתבים בין לאה אימנו לורדה רזיאל-ז'אקונט : ורדה, נמאס לי להיות הכבשה השחורה.
יעקב התאהב ברחל, אבל לבן אביה רימה אותו והשיא לו את לאה, בתו הבכורה. לאה סבלה במשך שנים מרגשי
נחיתות מול אחותה הצעירה והמוצלחת ונזקקת לעזרה מקצועית. ורדה רזיאל-ז'אקונט מרימה את הכפפה, נותנת עצה
ולא חוסכת את שבטה.

תשובתה (האמיתית) של ורדה רזיאל ז'אקונט:

A large, empty rectangular frame with a thick black border, occupying the majority of the page below the text.

חלופת מכתבים בין לאה אימנו לורדה רזיאל-ז'קונט : ורדה, נמאס לי להיות הכבשה השחורה.

יעקב התאהב ברחל, אבל לבן אביה רימה אותו והשיא לו את לאה, בתו הבכורה. לאה סבלה במשך שנים מרגשי נחיתות מול אחותה הצעירה והמוצלחת ונזקקת לעזרה מקצועית. ורדה רזיאל-ז'קונט מרימה את הכפפה, נותנת עצה ולא חוסכת את שבטה.

אל:

ורדה רזיאל-ז'קונט

הנדון: ייעוץ בעניין קנאה בין אחיות

ורדה היקרה, שלום.

אקדים ואדגיש כי אני פונה אלייך בנושא רגיש ביותר, וכפי שנגזר ממעמדי כאחת מארבע האמהות, ברור כי הדיסקרטיות היא עניין הכרחי.

הבעיה העיקרית שבגינה אני כותבת לך היא לא פחות מאשר אחותי הקטנה. אני חשה כי לאורך כל חיי, למרות שהיא הקטנה ואני בוגרת ממנה בכמה שנים, הרי שאני חיה בצלה. הדבר התחיל כבר בתיאור הפותח בספר בראשית, המתאר אותי בעמימות כבעלת עיניים "רכות" בו בזמן שאת אחותי הקטנה, רחל, מתאר הכתוב באותו מקום כ"יפת תואר ויפת מראה", לא פחות ולא יותר. היא כל כך יפה, כך אומרים כולם, ואילו אני? לי הדביקו עיניים רכות. מה זה בכלל עיניים רכות? האם שמת לב מה קורה פה?

יש עניין כאוב נוסף, זהו בעלי יעקב. אני חשקתי בו כבר זמן רב, והיא מנסה לגנוב אותו ממני! אני חושבת שזה די מעליב לדעת שבעלך עבד שבע שנים כדי להשיג את אחותך הקטנה, ושזכיתי להתחתן איתו רק בזכות הונאה שהונה אותו אבינו, לבן. כעת הוא אמנם נשוי לשתינו בעל כורחו, אבל אוהב רק את רחל.

בתמימותי חשבתי שכאשר אעזוב את בית אבי אוכל להשתחרר סוף סוף מדמותה התחרותית של אחותי הקטנה רחל, אך במקום להשתחרר ממנה, התברר שאנו נשואות לאותו אדם! האם את מסוגלת לדמיין מציאות בעייתית שכזו? כיצד ניתן לחיות בצלה התמידי של אחותך הקטנה, היפה והמוכשרת ממך?

אנא ממך ורדה, הנחי אותי כדי שלא אמשיך לחיות את חיי בתסכול ובקנאה תמידיים באחותי. שמעתי כי בדורך כבר יש את הכלים לכך.

בתודה,

לאה בת לבן

תשובתה (האמיתית) של ורדה רזיאל ז'קונט:

לאה אמי,

הסכיתי,

גורלך הוא גורלן של אחיות רבות, שכל אחת מקנאה בזולתה, חושבת ששפר עליה גורלה של השנייה ולמעשה אינה מבינה את אומללותה.

את מתלוננת על כך שנישואיך לא שיחררו אותך מן היחסים עם אחותך הקטנה, ובמקום להתרחק ממנה התברר לך שאתן נשואות לאותו אדם. אבל בעצם את השתתפת ביצירת המצב הקשה הזה. הרי גם אם היית מאוהבת ביעקב, ידעת מהי העדפתו והיה לך ברור ללא ספק שהוא מעדיף את אחותך, שהוא מאוהב בה ואף היה מוכן לעבוד למענה שבע שנים רצופות אצל אביך.

לא היית חייבת לשתף פעולה עם אביך ולהיכנס במרמה למיטתו של גבר, שמלכתחילה לא רצה בך. יכולת לרקוע ברגליים ולסרב, יכול לומר ליעקב את האמת כבר בלילה הראשון שהוא מצא אותך במיטתו. נכון שלחיות בצל אחות יפה יותר ואהובה יותר זה תיק קשה מאוד, אבל את עצמך החמרת את המצב. היית צריכה לחכות עד שיגיע השידוך המתאים לך.

עם זאת, יש לי בשבילך כמה דברים מנקודת מבט אחרת: את מקנאה ברחל, אך במשך כל חייה גם היא קינאה בך. למרות יתרונותיה, יופיה ונאהבותה של אחותך הקטנה, חייה היו טרגיים ועצובים.

בניגוד לך, שראית ברכה בלידת ילדיך, נשארה רחל עקרה, וכמיהתה המתסכלת לאמהות אימלה את חייה במשך שנים רבות. אין לך מושג עד כמה סבלה אחותך בעקרותה, בזמן שאת יולדת בן אחרי בן ואילו היא נשארת חסומת רחם. כזכור לך, בשל זאת היא אף מיררה את חייו של בן זוגך בתסכוליה ובלחץ שהפעילה עליו. "הבה לי בנים, ואם אין מתה אנוכי", הטיחה כלפיו. היא הציקה כל כך לבעלך עד שהוא זעם עליה ופטר את טענותיה בלשון הכי ברורה – "מי אני, אלוהים שמונע ממך ילדים"?

גם לידתו של בנה היחיד, יוסף, לא הביאה לה אושר רב. אחיו קנאו בו ושנאו אותו על התנשאותו. הם אף תכננו לרצוח אותו. כאשר סוף סוף הרתה שנית, היא מתה בלדתה את בנימין. רחל לא ידעה כי בנה יוסף חי במצרים ושם עלה לגדולה, מעולם לא זכתה לראות זאת ולרוות טיפת נחת.

חשבי כעת, האם היית בוחרת לחיות את חייה?

ורדה רזיאל ז'קונט

פסיכולוגית, בעלת תוכנית רדיו יומית ב"רדיו ללא הפסקה".

חלופת מכתבים בין אליהו הנביא ליוסי שריד : **יוסי, נשבר לי מהקללות.**

אליהו התשבי, נביא זעם חסר עכבות, לא היסס למתוח ביקורת קשה בענייני דת וחברה - אפילו על אחאב מלך ישראל. אך דבריו לא נעמו לאוזני המלך, שהשתמש נגדו, לראשונה בהיסטוריה, בכינוי שהפך לנכס צאן ברזל: "עוכר ישראל". בניסיון להתמודד עם היחס התוקפני החליט אליהו להתייעץ עם מי שצבר לא מעט ניסיון בספיגת הגידופים - יוסי שריד.

לכבוד

ח"כ הכנסת לשעבר, **יוסי שריד**
שלום רב

הנדון: ייעוץ בדרכי תגובה לחרפות וגידופים

כנביא זעם מקצועי המצביע על עוולות מוסריות וריקבון חברתי, הרי שאני זוכה ללעג רב מצד השלטונות ולעתים אף מכיוון ההמונים כשלו רוב נאמרים הדברים בשפה שאינה עדינה כלל. העניינים הגיעו עד לכדי כך שלאחרונה כינה אותי מלך ישראל, אחאב בן עמרי, בכינוי המביש "עוכר ישראל".

פונה אני אליך כדי לקבל ממך עצה טובה כיצד עלי לפעול בתגובה להתבטאויות מסוג זה .

בברכה,

אליהו התשבי,

גלעד .

תשובתה (האמיתית) של יוסי שריד:

שלום רב לך, אליהו

אני מניח שמכתבך לא נכתב אלא כדי להעמיד אותי בניסיון, ונראה אם אעמוד בו. באשר ל"עוכר ישראל" - מניסיוני שמחוויר לעומת ניסיוןך שלך, אני מעיד שיש חיים של ערך ומשמעות גם לאחר כל החרפות והגידופים, שיש בהם יותר משמינית של התרת-דם. המלכים האלה, אמנם כתר על ראשם יש להם, אבל לא תמיד יש להם ראש, וכאשר הם עומדים אובדי-עצות וחסרי-אונים אל מול האמת הנבואית, לא נותר להם אלא הביטוי הגס והמתלהם.

אני מבין ממכתבך שאתה נופל קורבן לדברי לעג ובוז, והם מעיקים עליך. הסר מועקה מעל לבך: הלועגים של היום הם קרוב לוודאי הנלעגים של מחר, והדוגמאות לכך לא חסרות. דעת הקהל היא כחולות הנודדים - כל רוח מזדמנת משנה את תצורתם. היום אתה נביא, ומחר תהיה "מלך".

כל מה שנותר לך לעשות, כפי שאתה מיטיב להבין ממני, היא לדבוק באמת הפנימית שלך - באני מאמין שלך - מבלי לסור ממנו ימין ושמאל. "קול ההמון" הוא קול המון ולא קול שדי, ושדי יאשר לך את האבחנה הזאת בהזדמנות.

אשמח לדעת אם כיוונתי לדעתך.

שלך,

יוסי שריד.

חלופת מכתבים בין המלך עוזיהו לפרופ' קרסו : פרופ' קרסו, איך נפטרים מהצרעת הארורה?

בשיא ימי מלכותו תקפה מחלת הצרעת את המלך עוזיהו. נבוך ומתוסכל הוא נאלץ לצאת לעזוב את כס מלכותו וללכת להירפא מחוץ לירושלים. בצר לו, פנה לעצתו של פרופ' רפי קרסו, בניסיון נואש לחזור אל הארמון.

פרופ' קרסו שלום,

אני מניח כי אין צורך להציג את עצמי שכן שהישגי העצומים בודאי הנציחו את שמי לתהילה גם בקרב בני דורך.

מאז עלייתי בגיל 16 בלבד על כס אבי שנרצח בהתנקשות, עסקתי במרץ בהרחבת הממלכה וביצורה. לא עצרתי אף לרגע אחד: כבשתי את אילות, הכיתי בפלשתים, הכפלתי את השטחים הראויים לחקלאות, חימשתי את הצבא בכל האמצעים החדישים, בניתי מבצרים וחצבתי בורות רבים. לפתע נאלצתי לעצור את מהלך חיי באחת כיוון שחליתי בצרעת. אינך יכול כלל לשער את המצב הנפשי הקשה אליו נקלעתי מאז לקיתי במחלה זו שכן נאלצתי להעתיק את מקום מושבי אל מחוץ לבירה ולהשאיר את עניי הממלכה בידי בני יותם.

כאן המקום לספר לך שאין להאמין לנכתב עלי בזדון בספר דברי הימים, כי מדובר בעונש אלוהי על שלקחתי מסמכויות הכוהנים לעצמי ובשל כך לקיתי בצרעת. מעולם לא חשבתי לתפוס את מקומם. בכל זאת, למרות שעלי לקבל את העובדה שצרעת היא רצון האל, אין אני יכול להשלים עם הפקעת כל ענייני הממלכה בהם עסקתי בכישרון כבר מנערותי. התוכל להבין ללב מי שהפך בן לילה ממלך כל יכול למצורע שאינו בא בין הבריות?

פרופ' קרסו, ממרחק הזמן אמנם איני יכול לצוותך דבר, אך אני מבקש בכל לשון כי תאמר לי את שעלי לעשות על מנת להירפא ממחלה ארורה זו, השוללת ממני את מלכותי וגורמת לנתיני לרנן בניחושים אודות הסיבה לעונש זה. אני מוכרח לחזור לענייני הממלכה. במידה ותצלית, אני מביטח לפטור אותך ואת ביתך ממסים עד תום מלכי שושלתי - שושלת בית דוד, דבר שיתרחש רק עם בואו של המשיח (בן דוד). דהיינו: פטור לנצח.

אנא הודיעיני דבר בהקדם.

עוזיה עזריה בן אמציה,

בית החפשית,

ירושלים,

ממלכת יהודה.

תשובתו (האמיתית) של פרופ' קרסו:

למלכי הנאור הגיבור והנערץ
שלום רב,

כבוד גדול נפל בחלקי כי זכיתי אני הקטון להיקרא ולשרת את הוד רוממותו.

דע לך שאיש אינו מאמין לדברי הזדון והבלע הכתובים בספר דברי הימים והשמועות הזדוניות על סיבת מחלת הצרעת שלך – מקורן, כידוע לכולנו, בחוסר פירגון, צרות עין ורוע לב של הקנאים. (גם אני הקטון ספגתי חלק מנחת זרועם של הרשעים ברכסים, בגבעות ובעמקים. אך אבי מולידי תמיד אמר לי שיש להתחיל לדאוג ברגע שלא מקנאים בך וכולם מפרגנים.)

יתר על כן, דע לך כי התורה הקדושה שלנו קבעה כי היכולת לרפא צרעת תלויה בכוהנים, ככתוב: "כי יהיה באיש נגע צרעת והובא אל הכהן". בעצם אוזלת ידם של אלה שלא הצליחו לסעוד אותך מלכי ולרפאך, תוכל להוכיח על רמתם הנמוכה של עוכרי ישראל אלה, הקוראים לעצמם כוהנים ואנשי אתיקה אך עוסקים בפוליטיקה ובלשון הרע (רחמנא לצלן).

ולך מלכי יפרגנו עוד שנים רבות. אני צופה שאפילו בעוד אלפי שנים ישירו עליך שירים, אני בחזון הלילה שומע ניגון שינוג ויושר ברחבי הממלכה "ויבן עוזיהו מגדלים בירושלים... ויחזקם ויבן מגדלים ... ויחצוב בורות רבים."

לגבי מחלתך – אולי דווקא ההתרחקות מהמרכז היא זו שתפא אותך אם תדע לנצלה נכון. תרגל מדיטציה, דמיון מודרך, קח מורה הודי לשיעורי ויפאסנה והעיקר, טבול וטהר עצמך במי נהר זכים ז' פעמים ביום ו-ג' פעמים בכל לילה, בו הירח מלא.

אכול אוכל אורגני, בנה ליד הזולה שלך צימרים לחולי צרעת אחרים וכידוע לך יש גם חולות. וצא במחולות. – לשלוות הנפש תפקיד חשוב בבריאות הגוף.

אני הקטן אשלח לך מעט משיקוי הפלא הנקרא אקווה-קורטיזוני עם מי סולפא ואבקת שורש הריפאמפיצינה (מלשון רפא)* ובתפילה משותפת אותה אשא למענד ח"י פעמים ביום לנחש הנחושת, תבוא הישועה (אך סבלנות, כי השיקוי פועל לאט) השם יעזור, אמן!

נ.ב.

בקשר לפטור ממיסים, הנצח פחות מעניין אותי, אולי ניתן להחילו כבר משנת המס הקודמת עליה אני עוד חייב .

עפר לרגליך.

רפא אל קרסו (לשבט לוי)

*סולפא וריפאמפיצין מרפאים צרעת.

חלופת מכתבים בין פרעה לאדם זרטל: הגדה או אגדה?

האמת ההיסטורית של התנ"ך תמיד עמדה בעין הסערה. הממצא המקשה ביותר על מכחישי התנ"ך היא כתובת של פרעה מרנפתח, (בנו של רעמסס המפורסם). כתובת זו מזכירה את היתקלותם של המצרים ב"ישראל" לפני למעלה מ-3,200 שנה ולכן היו רבים מהחוקרים מעדיפים שתיעלם. פרופ' אדם זרטל משיב מלחמה שעה למכחישים ומסביר לפרעה איך תרם להוכחת נצח ישראל.

אל הפרופ' אדם זרטל,

שלום לי, יהי שלום גם לך, לביתך, לנשיך, לבניך לרכבך ולסוסיך. שלום לי, שלום לביתי, לנשי, לבני, לשרי לסוסי למרכבותי, לצבאי הרב ושלום בקרב כל ארצותי.

שמעתי את אשר כתבת, אודות מצבת הניצחון אשר הצבתי בבירתי, כי ישנם חוקרים אשר "היו שמחים לו היתה המצבה מתנדפת באויר."

אנא, גלה נא את אזני מי הם אותם בני בליעל ואייסרם בשוטים.

פרעה מרנפתח אהובו של אמון,
מאחד מצרים העליונה והתחתונה

תשובתו (האמיתית) של אדם זרטל:

אל

מר-אנ-פתח (מרנפתח בפי העם), השושלת התשע עשרה, הארמון, לוקסור

מרנפתח מכובדי,

עודני זוכר אותך כשנפגשנו, לפני שש שנים, בפעם האחרונה שהעיזוטי להגיע למצרים. שכבת ליד אביך וסבך, מצומק ושחור מעט אך במצב טוב, והסתכלת אל הנצח – לתקרת המוזיאון. מה אומר לך? היה לי רגע של התעלות כשנוכחתי שאתה באמת קיים.

איני יודע האם עלה בדעתך אז, באוגוסט, כשערכת את המסע לכנען, שככה ייצא שמך למרחקים. ודווקא בעקבות אותו מסע מצ'וקמק. הרי מי כמוכס, אנשי השושלת, יודעים היטב שכנען לא הביאה עוד כבוד לשום איש.

אז רציתי לומר שמסעך היה מוצלח יחסית. בהתחלה אתה כותב על השלום והשקט שירדו על מצריים עם בואך לשלטון. דווקא יפה (בלי להעליב - זה אתה עצמך כתבת או איזה כתבלב מהארמון.?)

אבל לא זה מה שרציתי לספר לך.

עיקר המכתב היה על פסקה אחת בהמנון, שעוסקת בישראל. אמנם כתבת ש"ישראל הושם (הושמד), אין לו זרע לעולם", מה שלא לגמרי מדויק. אתה הרי יודע שקשה להשמיד אותם. תמיד נשאר איזה חוכמולוג שמקים את העם הזה מחדש. אבל לא זה העיקר.

אתה לא מתאר לעצמך מה עושה המשפט שכתבת על ישראל.

הלא מה אתה אומר בעצם? שהלכת לכנען בשנתך החמישית ושפגשת שם שבט של פראי אדם שקוראים לו ישראל. בסדר, אז חשבת שהשמדת אותם. אבל לא חלמת שתיכנס כך להיסטוריה. רציתי לספר לך שדי מזמן קמו כל מיני מלומדים, שהחליטו שבאמת לא היה ישראל. זאת אומרת, שהכל מאוחר ונכתב אלף שנה אחרי המעשים והכל תעמולה. בקיצור – ספר התנ"ך שלהם הוא בולשיט.

זה שה'מלומדים' הראשונים האלה היו גרמנים – ניחא. אבל אחר כך ממשיכים באותה דרך גם אנשי השבט שפגשת – ישראל. עומדים באוניברסיטאות בראש חוצות ובונים קריירות על זה שאין ישראל. זאת אומרת יש, אבל בעיקר כבלוף היסטורי. ואפילו באים מולם אחרים ומוכיחים באותות ומופתים שהיה ישראל ומוצאים את סימניו וחרסיו ויישוביו וזה מתאים לתנ"ך – עדיין ממשיכים המכחישים בשלהם.

ואז באת אתה וסיפרת לתומך שהיה ישראל בכנען ולא הרבה שנים אחרי יציאת מצריים. נו, איך עושים דבר כזה? אז מה עשו ה'מלומדים'? משכיחים אותך. לא היה מרנפתח ואם היה – הוא לא חשוב. ולכן נסעתי למצרים ללחוץ את ידך ולראות שאתה קיים.

ברגשי כבוד, עבדך הנאמן,

אדם זרטל

חלופת מכתבים בין בלעם לרפי קישון : ד"ר קישון, מה עושים עם האתון?

מאז נשכר בלעם לקלל את ישראל אתונו אינה סותמת את פיה. הווטרין רפי קישון מנסה לסייע. מסמך בנושיו מרגש.

ד"ר רפי קישון שלום,

שמי בלעם בן בעור ואני מקלל מקצועי. למעשה, אני המקלל הטוב יותר באיזור הפרת העליון. כדי שתוכל לקבל קנה מידה, אוכל רק לומר כי בניגוד לקללות הרבניים שלכם שלעתים מצליחות, אך לעתים קרובות יותר אינן, הרי שאני נותן 100% אחריות על כל קללה. בינתיים רק לקוח אחד ביקש את כספו בחזרה וגם זאת בשל מקרה ביש שלא נתון היה לשליטתי אך איני רוצה להרחיב על כך.

אני פונה אליך בענין חריג ביותר הקשור באתון שלי, זו ששירתה אותי במשך שנים רבות בנאמנות מבלי שהוציאה הגה מלבד כמה נעירות פה ושם. לאחרונה, החלה לדבר ומאז ניתן לומר שאינה סותמת את פיה!

בתחילה אכן היה הדבר נחוץ כפי שבדאי למדת בשיעורי תנ"ך, אך לאחרונה היא מתלוננת על כל דבר : בחורף קר לה באזניים, בקיץ החציר אינו מספיק לה ואתמול אף תבעה ממני להחליף את מימי השוקת בכד בירה משעורה מותססת.

האם שמעת אי פעם על מקרה כזה? על אדם ההופך להיות עבד נרצע לשיגיונותיה של בהמתו? כל חברי לועגים לי בשל כך וכבר שקלתי לתרום אותה לגן חיות, אולם האתון בימינו היא אטרקציה למבקרים בערך כמו "מאזדה 3" בתקופתך. אני חייב לציין כי בעל חיים המסוגל לדבר הוא פשוט עונש זדוני! עד כה התייחסתי אליה כרצוני ולא עלה כלל על דעתי שיתעוררו בעיות כל שהן, כעת משלמדה לדבר היא מתלוננת על כל צעד ושעל.

רפי, עזור לי, כיצד משיבים את המצב לקדמותו ונוטלים ממנה בחזרה את כושר הדיבור? כשכר טרחתך אני מוכן לקלל את מי שתחפוץ : מתחרים, קבוצת כדורגל יריבה או סתם מישהו שתפס לך את החניה, רק תן לי שם מלא וכתובת ותראה תוצאות תוך 24 שעות, באחריות.

בלעם בן בעור – מכשף רב כח בע"מ
פתור שעל נהר פרת,
ארם נהריים

תשובתו (האמיתית) של ד"ר רפי קישון:

בלעם היקר שלום,

שמחתי לקבל את מכתבך, אם כי אודה שהוא הפתיע אותי מעט. אני רגיל לקבל פניות בנושא כלבים או חתולים. לפעמים שרקן, תוכי או איגואנה - אבל באתון המדברת בשפת בני אדם עוד לא נתקלתי.

לחיות כולם כמובן יש שפה משלהן : שפת תנועות קולות וריחות כך הן יודעות לתקשר זו עם זו ולדווח על בעיות, סכנות, מזון משובח ויחסים אישיים.

אני מבין שאתה כעוס על כך שהאתון שלך פתחה את פיה והחלה להשיא לך עצות – אני דווקא חושב שנפלה בידיך זכות גדולה ורבים בעולם היו מתקנאים בך – לדעת להבין את שפת החיות היא תכונה נדירה ונפלאה – אך כמה הייתי רוצה להתחלף איתך וכל חיה אשר הייתה מגיעה אלי למרפאה הייתה פותחת את פיה ומדווחת לי בדיוק רב מה הבעיה. איפה כואב לה ומה מציק לה.

בכל מקרה אני מציע לך להטות אוזן ולהקשיב היטב לאתון שלך – חכמת הבהמות אשר היא נושאת איתה, עברה כבר מבחנים רבים של הישרדות, במשך מיליוני שנים, עוד לפני היות האדם בעל תבונה. בזכות חכמה זאת הצליחו האתונות כמו גם קרוביהם החמורים לשרוד ולהתקיים – האתון יודעת למצוא את דרכה בשבילים עקלקלים וחבויים בהרים היא תדע למצוא מעינות מים נסתרים ולגלות כל אויב ומתנקש החבוי בצד הדרך- וזה כולל מלאכים שקופים, פיות ודמונים שונים.

יש לאתונות חושים חדים יותר מאשר שלנו ויכולות גבוהות יותר – למרות השפה המוגבלת שלהן - כדאי לך להקשיב לעצות שלה כי הן תוכלנה להציל אותך מצרות רבות. בכל מקרה אתה מוזמן להביא אותה למרפאה שלי לבדיקה כללית ומתן חיסונים למען יאריכו ימיה.

בברכה

ד"ר רפי קישון

חלופת מכתבים בין שמשון לדן חמיצר : שמשון, הפלישתים וחידת חמיצר

באופן חריג מנסה שמשון להשתמש במח ולא בכח. חמיצר מסייע בתשובה שרב בה הנסתר על הגלוי. ויש גם חידה, לחובבי הז'אנר.

דן שלום,

לאחרונה נקלעתי לתימנה בשל אירוע משפחתי כל שהוא הקשור בבחורה פלישתית ששמתי עליה עין. בכל מקרה, כנראה שמשפחתה לא כל כך אהבה את הרעיון כי יצטרכו לתת לי את בתם לאשה והצמידו לי שלושים חבר'ה, שכל תפקידם הוא להטרידני ולהציק לי במידה כזו שתביא אותי למצב בו אשבור את הכלים וגם כמה ידיים ורגליים.

איני מעוניין לשחק לידיהם. במקרה כזה יכריזו הפלשתים כי בני שבט דן פתחו נגדם במעשי איבה ותהיה בידם תואנה להכריז שוב מלחמה על שבטי ישראל. בנוסף, אפסיד את הבחורה, לכן החלטתי באופן חריג להשתמש במח ולהציג בפניהם חידה שלא יוכלו לפתור לעולם.

בוודאי ידוע לך את שהתרחש במפגש האחרון ביני ובין אחד האריות שעדיין מסתובבים פה, על כך שרדיתי דבש מתוך גווייתו. הרי איש לא יאמין לסיפור כזה, לכן יהיה נקל בעיני להציג בפניהם חידה, שתשובתה תציג אותם באופן נלעג ביותר. קרוב לוודאי שהם יטענו כי : א. לא ניתן לשסע ארי בידיים ריקות ב. לא ניתן להפיק דבש מגווייתו של אריה. חשבתי לנסח את כתב החידה כך : "מְהַאֲכֵל יֵצֵא מֵאֲכָל, וְיָמְעֵז, יֵצֵא מֵתוֹק". מה דעתך?

אני רק צופה בעיה מסוימת. ככל שמועד פתרון החידה יקרב לפקוע, יופעל לחץ כבד על אשתי העתידית וזו נקודת תורפה אפילו, או במיוחד, אצל גברים שריריים כמוני. אצל אכילס ידידי היתה זו העקב, אצלי זה הלב.

אנא ממך דן, תחום החידות והקושיות זר לי לחלוטין ואילו לך נסיון רב בו, כתוב לי בהקדם כיצד עלי לנהוג בעניין וכיצד עלי לנסח את שאלתי.

אגב, שמך מוצא חן בעיני, מאיזה שבט אתה?

שמשון בן- מנוח,

גוש נחלת דן.

תשובתו (האמיתית) של דן חמיצר:

שלום לך שמשון (הבן שאביו מת עליו),

שמי יעיד על שבטאי/ שבטך ועל אחד מסמליי שהוא "שפיפון עלי דרך..". שמתחבר לעקבו של אכילס חברך ולעקב אהובתך היפה.

ולבקשתך,

מאחר שחידתך כבר פורסמה ברבים (ואגב, זאת חידה יפהפיה שתפורה היטב וכנהוג בבית ספרי - אין סיכוי שתיפתר אי פעם ללא רמזים מקלים) איני רואה טעם או צורך לשנות בה דבר.

ייתכן שהייתי מוסיף לה שורת רמז שתקושר להרפתקה אחרת מעלילותיך – משהו בנוסח: "ומי האיש אשר זכה להגנה אצל הלחי הראשונה"?

חשדך אכן מוצדק שכן חלק לא מבוטל מהבריות שאינן מצליחות לפצח חידה ראויה וחכמה חשות תסכול וזעם שנוטה להתפרץ בגל אלים ברגעי חשיפת הפתרון.

לכן, זו עצתי לך: בטרם יוצג הפתרון המלא לחידתך, נצל את כוח זרועך הנותר, חטוף את אהובתך וברח עמה צפונה למרחב מוגן, את מעטפת הפתרון השאר לפלישתים בפזנון יד מרדכי והימנע כחודש ימים מלקרוא "טוקבקים".

אם לא תעשה כן תצטרף גם אתה לשם אביך..
וזה חבל (גם אם זה נקבע בגורל)

באהדה, דן חמיצר

חלופת מכתבים בין יהושע בן נון ליריב אופנהיימר: יהושע, עזוב את שומרון, בוא לגליל

המצביא הגדול וכובש הארץ יהושע בן נון מוטרד מהשמועות על המתרחש בדורנו - "מעדיפים את מישור פלשת (03) המהביל והלח על פני שטחי יהודה ושומרון". מזכ"ל שלום-עכשיו מנסה להסביר לו למה יש להיפרד משטחי ממלכת ישראל.

יריב שלום,

הנה שמעתי כי תוכניותי למצוא נחלת קבע בארצנו שהובטחה למשה ולאבותינו, נתקלת במכשולים רבים בדורך ועל כך ברצוני לכתוב לך.

לא מזמן סיימנו את כיבוש יריחו. אל תשאל מה שהלך שם. אלוהינו הגדול הפיל את החומות ובתוך זמן קצר חיסלנו את כל תושבי העיר למעט רחב ומשפחתה, עליה אספר לך בהזדמנות. בכוונתי להמשיך, להעפיל ולכבוש את כל גב ההר שיקרא בדורך "יהודה ושומרון" ומשם את כל ארץ כנען, שכן כך ציווה אותנו אלוהינו. אנחנו נדאג להתנחל בכל הארץ, כך שבכל מקום בו יינעץ קרדום הארכיאולוג בדורך, הוא יעלה כתובת עברית או בית כנסת קדום, לזה אין לך מה לדאוג.

בכל זאת, אני קצת מוטרד מהשמועות על המתרחש בדורך, על כי בני זמנך מעדיפים את מישור פלשת (03) המהביל והלח על פני ארץ יהודה ושומרון. ובכן האזן היטב אחי ובן עמי, יריב. אל תירא ואל תיחת מיושבי ההר. ארץ זו הובטחה לנו ובדעת אלוהים לתיתה לנו. מעבר לכך זו היא מולדתנו היחידה ואין לנו כל ברירה אלא לתפוס ולהחזיק בכל חלק ממנה.

לכן, אבקש ממך להשיב לי במה דברים אמורים, האם אוכל לתקן את המצב בזמני כדי להקל במשהו על בני דורך? דע לך כי תוכניתי היא להספיק לכבוש את כל ארץ כנען ולהתנחל בה עד פרק י"ב, לכן כדאי שתמהר להשיבני דבר.

בברכה,

יהושע בן נון,
דואר נע ונד,
ערבות יריחו.

תשובתו (האמיתית) של יריב אופנהיימר:

יהושע היקר,

ראשית אני רוצה להודות לך על מסירותך ואומץ ליבך במלחמה למען יישוב עם ישראל בארץ ישראל, אני שמח לבשר לך כי גם לאחר אלפי שנים, משימתך הצליחה ועם ישראל חי וקיים ושוכן בארץ הקודש.

ממלכת ישראל או כפי שהיא מכונה על ידי בני דורי, מדינת ישראל, איננה יישות בעלת גבולות קבועים והיא גדלה וקטנה בהתאם להתפתחויות באזור. מלחמות והסכמים, מלכים וקיסרים, עברו על השוכנים בציון ללא הרף והארץ נחלקה כל פעם מחדש.

בתקופה המיוחדת בה אני כותב לך מכתב זה, ממלכת ישראל המכונה מדינת ישראל היא עובדה קיימת המוכרת על ידי העולם כולו. אך לצערי גבולותיה של המדינה אינם ברורים והשאלה היכן היא מתחילה והיכן היא נגמרת, טרם הוכרעה. על מנת למנוע את השמדתה של המדינה וחזרתו של עם ישראל לגלות, אין ספק כי על המדינה להצטייד כתמיד בצבא חזק ולוחמים אמיצים. אך לצד הצבא, על עם ישראל להשתמש לפעול בתבונה ובחכמה ולשאוף כל העת לממש את הזכות הבסיסית ביותר, הזכות לחיים בשלום.

מיליוני יהודים, על פני אלפי שנים איבדו את חייהם, בניהם, ולעיתים אף את כל משפחותיהם, רק בשל הרצון לקיים את העם היהודי ולהתיישב בארץ ישראל. עקדת יצחק איננו רק סיפור תנ"כי, עקדת יצחק הוא מעשה שנאלצו דורות רבים לעשות על מנת להבטיח את שרידותו של העם היהודי. כעת, לאחר הקמת המדינה, אזרחיה היהודים רוצים לחיות בשלום ובביטחון, לשם כך יש להתפשר על חלקים מהארץ ולהבין כי מדינת ישראל איננה חולשת על המזרח התיכון כולו כפי שהיה בתקופת המלך שלמה, אך מדינת ישראל היא מקומו של העם היהודי והיא המקום הבטוח ביותר בתבל עבור כל יהודי, באשר הוא.

אני חייב לעדכנך כי השמדה של עיר על כל תושביה, או שליטה מוחלטת על עם אחר, הם אינם דברים אשר עולים בתקופה בה אני חי עם עקרונות המוסר והצדק ולכן יש להימנע מלעשותם (כשם שאף נישואים למספר נשים בו זמנית איננו חלק מהנורמה המוסרית בימים אלו).

השטחים אותם ציינת אינם ריקים ובהם חיים מיליוני פלסטינים, גברים, נשים וטף. על מנת שלא לשלוט בחייהם ולשמור על מדינת ישראל כמדינה בעלת רוב יהודי, החיה בשלום עם שכנותיה, על בני דורי לוותר על חלקים אלו ולהשתקע ולהתנחל בשאר חלקי הארץ.

ההתנחלות הקדומה בשטחי הנגב והגליל חשובה לבני דורי לא פחות מההתנחלות בארץ יהודה ויש לחזקה בכל דור ודור. ככל שבני דורך ישקיעו בבניין הארץ באזורים אלו, כך ייטב מצבם של בני דורי בתקופה בה אני חי.

לכן, מר בן נון היקר, על מנת לשכון לבטח בארץ ישראל ולהבטיח מדינה בעלת רוב יהודי מוצק, צדק ומוסר, עלינו להיפרד מהשליטה על חלק משטחי ממלכת ישראל הקדומה ובכך להבטיח את קיומה של המדינה לדורות רבים. הרצון בשלום, קדושת החיים, ועקרונות המוסר והצדק הם שמביאים את העם היושב בציון למסקנה אחת וברורה, להתנחל בנגב ובגליל ולהיפרד משטחי עזה והגדה.

יריב אופנהיימר
מזכ"ל שלום-עכשיו